

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010104
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814010104.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 03. 08. 2015 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému I. U.

r o z h o d o l :

Obžalovaný I. U., nar. XX. XX. XXXX v W. F., okres U.,
trvale bytom W. F. XXX, okres U.

je v i n n ý, ž e:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna I. U., nar. XX. XX. XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13 P 232/2010 - 20 zo dňa 18. 06. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 06. 2010, bol zaviazaný platiť matke syna J. L., teraz U. výživné 50 euro mesačne, a to do 5. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v W. F., okres U. vyhýbal od júla 2012 do 12. 02. 2014 tým, že zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer na jeho žiadosť, od augusta 2012 do 23. 01. 2014 zaplatil výživné 241, 91 eura a na výživnom zostal dlhovať J. U. za obdobie od júla 2012 do 07. 08. 2013 478,09 eura a I. U. ml. za obdobie od 07. 08. 2013 do 19. 6. 2014 380 euro, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 3T 24/2012 - 100 zo dňa 20. 02. 2012, právoplatným dňa 20. 03. 2012, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov

t e d a:

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa umyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 1/2014 Z. z. (ďalej Tr. zák.)

a z a t o s a

o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkyňu U., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil: rozsudok číslo listu 57 - 58, listinné dôkazy číslo listu 48 - 50, 59 - 82, 84 - 87, 92 - 93, 96, 98 - 99, 102, register trestov číslo listu 105, 159 - 160, 134 správy číslo listu 97, 111, 103 135 - 136, 145 - 148, 149, 150, 151, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 104, trestný rozkaz číslo listu 116, odpor číslo listu 118, kópie poštových poukážok číslo listu 141, doklad o práceneschopnosti číslo listu 154, neprávoplatný rozsudok Okresného súdu Prievidza číslo 1T 190 /2013 z 31. 03. 2014.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 11. 04. 2014 okrem iného uviedol, že vyživovaciu povinnosť si neplnil úplne, plnil si ju podľa svojich možností, platil po 10 euro. Má ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Na otázku prokurátora uviedol, že od mesiaca júl 2012 doteraz plnil vyživovaciu povinnosť tak, že platil po 10 euro mesačne. Nevie sa vyjadriť, či výška dlžného výživného, uvedená v obžalobe je pravdivá, neprepočítaval to. Na otázku prokurátora uviedol, že v Hornonitrianskych baniach bol zamestnaný od roku 2008 do 11. 05. 2012. Pracovný pomer s ním bol ukončený, pretože bol prichytený pri krádeži. So zamestnávateľom sa dohodol na ukončení pracovného pomeru. Je pravda, že v rozhodnutí je uvedené, že pracovný pomer bol ukončený na jeho žiadosť. Nie je vlastníkom motorového vozidla, nemá žiadne nehnuteľnosti, má nejaké pôžičky. Na hlavnom pojednávaní dňa 04. 02. 2015 okrem iného uviedol, že od 12. 02. 2014 zaplatil nejaké výživné, nemá pri sebe doklady o tom. V uvedenom období bol zamestnaný na dohodu u UNIPRASTAVU Čereňany, bolo to v období od mája do decembra 2014. V období od 8. decembra 2014 bol práceneschopný. Bol aj v nemocnici, predkladá doklad o tom, že od 8. decembra 2014 je práceneschopný. Vo firme v Čereňanoch zarábal 130,- eur. Je pravda, že bol evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce, v mesiaci júl 2014 ho vyradili z evidencie. Bol vyradený z toho dôvodu, že asi v mesiaci júl 2014 jeho príjem prekročil povolenú sumu pre evidovanie na úrade práce. Na otázku prokurátorky uviedol, že posledné výživné poslal niekedy v novembri 2014. Celkove poslal výživné za žalované obdobie asi päťkrát. Na hlavnom pojednávaní dňa 03. 08. 2015 okrem iného uviedol, že od mája 2014 do decembra 2014 pracoval na dohodu v Čereňanoch. Dňa 08. 12. 2014 ochorel, odvtedy je stále práceneschopný. Na úrade práce bol evidovaný do mája 2014. Pracovný pomer v Hornonitrianskych baniach ukončil z dôvodu, že mal krádež na pracovisku. Posledné výživné zaplatil v októbri 2014 .

Svedkyňa U. na hlavnom pojednávaní dňa 11. 04. 2014, okrem iného, uviedla že zotráva na výpovediach z prípravného konania. Za obdobie od 12. 02. 2014 obžalovanej zaplatil výživné dvakrát po 10,- eur. Skutočnosti uvedené v obžalobe sú pravdivé. Jej príjem je 380,- euro mesačne, stará sa o dve deti. Na hlavnom pojednávaní dňa 05. 02. 2015 okrem iného uviedla, že za obdobie od 12. 02. 2014 jej poslal obžalovaný 20,- eur, bola to poslané dvakrát po 10,- eur. Ak obžalovaný tvrdí, že výživné poslal celkom päťkrát, nie je to pravda. Na otázku prokurátorky uviedla, že syn sa minulý rok vyučil, skončil školu. Školu ukončil záverečnou skúškou v mesiaci jún 2014. Na hlavnom pojednávaní dňa 03. 08. 2015 okrem iného uviedla, že od posledného pojednávania vo februári 2015, obžalovaný nezaplatil žiadne výživné. Posledná platba je z októbra 2014. Syn ukončil školu 19. 06. 2014. Poštové poukážky preukazujúce zaplatenie výživného v období po 07. 08. 2013 považuje za výživné zaplatené synovi. Na čísle listu 59 sa nachádza trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza číslo 3T 24/2012 zo dňa 20. 02. 2012, právoplatným dňa 20. 03. 2012, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov, podmienčne odložený na skúšobnú dobu 20 mesiacov.

Na čísle listu 68 sa nachádza kópia poštovej poukážky zo dňa 22. 10. 2013, ktorou obžalovaný zaplatil poškodenej 10 euro výživného. Ďalšia poštová poukážka sa nachádza na čísle listu 69, vyplýva z nej, že 23. 01. 2014 zaplatil obžalovaný poškodenej výživné 10,-eur.

Na čísle listu 76 sa nachádza správa Hornonitrianskych baní Prievidza, a. s.; zo dňa 09. 10. 2013, podľa ktorej s obžalovaným, ktorý bol ich zamestnancom od 10. 12. 2008 do 11. 05. 2012, bol skončený pracovný pomer dohodou podľa § 60 zákonníka práce na základe jeho žiadosti.

Na čísle listu 135 sa nachádza oznámenie o ukončení dohody o vykonaní práce s obžalovaným zo dňa 15. 12. 2014, správa je zaslaná firmou E. N..

Na čísle listu 136 sa nachádza doklad o práceneschopnosti obžalovaného v období od 08. 12. 2014.

Na čísle listu 141 sa nachádzajú kópie poštových poukážok, ktoré preukazujú platenie výživného obžalovaným. Dňa 27. 10. 2014 zaslal sumu 20,- eur, dňom 28. 08. 2014 sumu 20,- eur, dňa 23. 01. 2014 sumu 10,-eur, dňa 30. 06. 2014 sumu 30,- eur, dňa 31. 07. 2014 sumou 30,- eur.

Na čísle listu 146 sa nachádza prehľad zárobkov obžalovaného u firmy E. P. N. v období od 12. 05. 2014 do 31. 12. 2014. Priemerný čistý zárobok predstavuje sumu 45,77,- eur.

Na čísle listu 149 sa nachádza správa P. odbornej školy A. F. v U., z ktorej vyplýva, že syn obžalovaného I. U. ukončil štúdium na škole dňa 19. 06. 2014 vykonaním maturitnej skúšky.

Na čísle listu 150 sa nachádza správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, pracovisko Nováky zo dňa 12. 02. 2015, z ktorej vyplýva, že obžalovaný aktuálne nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Posledná evidencia trvala od 12. 05. 2012 do 30. 06. 2014. Menovaný bol vyradený pre prekročenie maximálnej výšky mzdy alebo odmeny. V tom období pracoval na dohodu o vykonaní práce vo firme UNIPRASTAV N..

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Trestná činnosť obžalovaného je preukázaná jednak vyhlásením obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sa cíti byť vinným zo žalovanej trestnej činnosti, taktiež čiastočne jeho výpoveďami na hlavnom pojednávaní, taktiež výpoveďami poškodenej Petrášovej na hlavnom pojednávaní a tiež obsahom listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú, súhrn priamych a nepriamych dôkazov usvedčuje obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti. Úmysel neplniť vyživovaciu povinnosť obžalovaným, vidí súd v tom, že obžalovaný napriek tomu, že mal zamestnanie v Hornonitrianskych baniach a. s.; o toto zamestnanie prišiel tým, že sám požiadal o ukončenie pracovného pomeru. Obžalovaný sa sám priznal na hlavnom pojednávaní, že dôvodom ukončenia pracovného pomeru z jeho strany bola skutočnosť, že spáchal v zamestnaní trestnú činnosť. Takýmto spôsobom, stratou pracovnej pozície sa pripravil obžalovaný o možnosť mať dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohol prispievať poškodenej U. na výživné pre syna I.. Z prevedeného dokazovania, z oboznámených listinných dôkazov, je zrejmé, že v období od augusta 2012 do 23. 01. 2014 zaplatil obžalovaný na výživné len sumu 241,91 euro a zostal tak dlhovať poškodenej U. za obdobie od júla 2012 do 07. 08. 2013 výživné vo výške 478,09 eura. Poškodenému U. ml. za obdobie od 07. 08. 2013 do 19. 06. 2014, kedy tento ukončil povinnú školskú dochádzku, zostalo obžalovaný dlhovať sumu 380 eura. Obrana obžalovaného spočívala v tom, že neplatil výživné buď vôbec, alebo v plnom rozsahu, pretože nemal finančné prostriedky je pre posúdenie trestnej zodpovednosti právne irelevantná, skutočnosť uvedená na jeho obranu, obžalovaného nezbavovali povinnosti riadne platiť výživné na syna I. Všetky hore uvedené skutočnosti viedli súd k tomu, že uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov zo dňa 29. 06. 2015 bol doteraz päťkrát súdne trestaný, z toho v troch prípadoch za neplnenie vyživovacej povinnosti. Naposledy bol odsúdený vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 3T 24/2012 zo dňa 20. 02. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 03. 2012 pre prečin podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov podmienčne odložený na skúšobnú dobu 20 mesiacov. Skúšobná doba začala plynúť dňa 20. 03. 2012 a uplynula dňa 20. 11. 2013. V priestupkovom konaní bol postihnutý jedenkrát v roku 2007 pokutou za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a za použitia ustanovenia § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 22 mesiacov, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Pri ukladaní trestu zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný napriek tomu, že vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 3T 24/2012 bol odsúdený za neplnenie vyživovacej povinnosti a bol mu uložený podmienčný trest, v rámci skúšobnej doby podmienčného odsúdenia, opätovne si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať syna I. a táto skutočnosť podľa názoru súdu zvyšuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného. V súvislosti s výškou trestu, poukazuje súd na tú skutočnosť, že obžalovaný nielen, že si neplnil vyživovaciu povinnosť v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia za rovnakú trestnú činnosť, ale v minulosti v súvislosti s neplnením vyživovacej povinnosti už bol vo výkone trestu. Vzhľadom na tieto

skutočnosti považuje súd uložený trest vo výmere 22 mesiacov za trest zákonný, dostatočne vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a za trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchatelmi a páchaním obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.